

Vonnisnummer / Griffinummer 2021 / 2338
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 26 april 2021
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 18CO61854 Dossiernummer 20A001476 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDE(N) :

003019 RRN geboren te op
van Belgische nationaliteit
wonende
beklaagde, bijgestaan door Meester advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk :

(art 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

- 1 Te** in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019
in het pand verhuur van kamer 1/1 aan
- 2 Te** in de periode van 1 mei 2018 tot en met 31 augustus 2018
in het pand verhuur van kamer 1/2 aan (niet nader geïdentificeerd)
- 3 Te** in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019
in het pand verhuur van kamer 2/1 aan
- 4 Te** in de periode van 1 februari 2018 tot en met 1 december 2018
in het pand terbeschikkingstelling van kamer 2/2 aan
- 5 Te** in de periode van 1 juli 2018 tot en met 31 januari 2019
in het pand verhuur van kamer 2/3 aan

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: woning, oppervlakte 67m³

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

(geboren op)

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden voor notaris op 06/12/2012 en krachtens akte van afstand verleden voor notaris op 23/05/2014.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **15.935 euro**, conform de schriftelijke vordering neergelegd in het strafdossier, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven.

En inzake :

De Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest
met kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22

eiser in herstel, vertegenwoordigd door Meester advocaat te

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde op het kantoor Rechtszekerheid dd. 20/02/2020 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Actualisatie tenlastelegging

1.

Beklaagde, wordt vervolgd voor het verhuren of ter beschikking stellen van een woning of woonvorm die niet voldoet aan de nodige vereisten, met name vijf kamers, gelegen te

- namelijk:
- kamer 1/1 aan in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019;
 - kamer 1/2 aan in de periode van 1 mei 2018 tot en met 31 augustus 2018;
 - kamer 2/1 aan in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019;
 - kamer 2/2 aan in de periode van 1 februari 2018 tot en met 1 december 2018;

- kamer 2/3 aan in de periode van 1 juli 2018 tot en met 31 januari 2019.

Tot en met 31 december 2020 werden deze feiten strafbaar gesteld door de Vlaamse Wooncode als volgt: *“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5, §3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning.”* door artikel 2, §1, 31° en artikel 20, §1, lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

Vanaf 1 januari 2021 worden deze feiten strafbaar gesteld door de Vlaamse Codex Wonen als volgt: *“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning.”* door artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Ingevolge de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen op 1 januari 2021 worden de aan beklagde ten laste gelegde feiten bijgevolg als volgt geactualiseerd.

“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning (art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen van 2021), namelijk

- 1 Te in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019 in het pand verhuur van kamer 1/1 aan
2. Te in de periode van 1 mei 2018 tot en met 31 augustus 2018/2019 in het pand verhuur van kamer 1/2 aan
3. Te in de periode van 1 februari 2018 tot en met 31 januari 2019 in het pand verhuur van kamer 2/1 aan
4. Te in de periode van 1 februari 2018 tot en met 1 december 2018 in het pand verhuur van kamer 2/2 aan
- 5 Te in de periode van 1 juli 2018 tot en met 31 januari 2019 in het pand verhuur van kamer 2/3 aan

2

Terwijl artikel 20, §1, lid 1 van de Vlaamse Wooncode het verhuren strafbaar stelde van een woning die niet voldeed aan de door artikel 5 Vlaamse Wooncode bedoelde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen, stelt de Vlaamse Codex Wonen 2021 enkel het verhuren van een niet-conforme of overbewoonde woning strafbaar.

Een niet-conforme woning is een woning die een gebrek vertoont als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2° of 3° van de Vlaamse Codex Wonen. Een gebrek als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2° of 3° van de Vlaamse Codex Wonen is een gebrek van categorie II (ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning) of een gebrek van categorie III (ernstige gebreken die menssonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning). Een

overbewoonde woning is een woning waar een overschrijding van de bezettingsnorm een veiligheids- of gezondheidsrisico of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt.

Niet elk gebrek geeft met andere woorden nog aanleiding tot een strafbaar feit. In die zin zal worden nagegaan of er ook onder de nieuwe regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen 2021 sprake is van strafbare feiten.

2. Feiten en beoordeling van schuld

3.

Het onderzoek nam een aanvang op 26 juni 2018 nadat de politiediensten samen met de Wooninspecteur van het Agentschap Wooninspectie een controle uitvoerden in het pand naar aanleiding van een klacht die de stad ontving met een klacht in verband met de kamer op de tweede verdieping achteraan.

Het pand was ingedeeld in een handelspand (op het gelijkvloers), twee kamers (kamer 1/1 en 1/2) op de eerste verdieping en drie kamers (kamer 2/1, 2/2 en 2/3) en een gemeenschappelijke keuken en badkamer op de tweede verdieping. De bewoners van kamers 1/1, 2/1, 2/2 en 2/3 waren afhankelijk van gemeenschappelijke voorzieningen (wc, bad/douche en kookgelegenheid). De bewoners van woning 1/2 waren daarvan niet afhankelijk.

Bij de controle op 26 juni 2018 werden alle woongelegenheden ongeschikt en onbewoonbaar bevonden voor bewoning in de zin van de Vlaamse Wooncode. Voor het gebouw werden er reeds 33 strafpunten weerhouden (onder meer ten gevolge van een ontoegankelijke hoofschakelaar en ontoegankelijke meterkasten, een risico op elektrocutie door een stopcontact zonder afdekplaat en een loshangend stopcontact, ontoegankelijke gasmeters en hoofdgaskraan, ontoegankelijke watermeters en onvoldoende rookmelders). Voor de gemeenschappelijke voorzieningen, gebruikt door kamers 1/1, 2/1, 2/2 en 2/3, werden er 43 strafpunten weerhouden, waarvan 8 strafpunten voor de toiletfunctie en 5 strafpunten voor de badfunctie (onder meer door een verweerde muurafwerking, een loshangende lavabo en een onvoldoende scheiding tussen badfunctie en toiletfunctie) en 30 strafpunten voor de keukenfunctie (onder meer door schimmelvorming, door de aanwezigheid van een gaswandketel type B, een ontbrekende trapleuning en een onvoldoende bevestigde waterkraan aan de gootsteen).

Voor de woongelegenheden op zich werd het volgende vastgesteld:

- volgens het technisch verslag van het onderzoek van kamer 1/1 gelegen op de eerste verdieping vooraan werden er 76 strafpunten weerhouden (waarvan 33 strafpunten voor het gebouw en 43 strafpunten voor de gemeenschappelijke voorzieningen). De kamer zelf kon niet worden gecontroleerd, aangezien de kamer ontoegankelijk was;
- volgens het technisch verslag van het onderzoek van woning 1/2 gelegen op de eerste verdieping achteraan werden er 33 strafpunten weerhouden voor het gebouw. De woning zelf kon niet worden gecontroleerd, aangezien de woning ontoegankelijk was;
- volgens het technisch verslag van het onderzoek van kamer 2/1 gelegen op de tweede verdieping vooraan werden er 90 strafpunten weerhouden (waarvan 33 strafpunten voor het gebouw, 43 strafpunten voor de gemeenschappelijke voorzieningen en 14 strafpunten voor de kamer op zich (onder meer door ontbrekende muurplinten, door een steile keldertrap zonder leuning en een ontbrekende deurbel));
- volgens het technisch verslag van het onderzoek van kamer 2/2 gelegen op de tweede

verdieping links achteraan werden er 141 strafpunten weerhouden (waarvan 33 strafpunten voor het gebouw, 43 strafpunten voor de gemeenschappelijke voorzieningen waarvan 8 strafpunten voor de toiletfunctie, 5 strafpunten voor de badfunctie en 30 strafpunten voor de keukenfunctie) en 65 strafpunten voor de kamer op zich). In de kamer was er onder meer geen lavabo met aanvoer van warm en koud water, geen enkel stopcontact en geen rechtstreeks daglicht;

- volgens het technisch verslag van het onderzoek van kamer 2/3 gelegen op de tweede verdieping rechts achteraan werden er 76 strafpunten weerhouden (waarvan 33 strafpunten voor het gebouw en 43 strafpunten voor de gemeenschappelijke voorzieningen). De kamer zelf kon niet worden gecontroleerd, aangezien de kamer ontoegankelijk was.

Bepaalde van deze gebreken die bij de controle op 26 juni 2018 werden vastgesteld, worden door de Wooninspecteur op heden volgens de huidige regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen ook ingedeeld als gebreken van categorie II of categorie III. Zo werd onder meer het risico op elektrocutie (ten gevolge van de ontoegankelijke hoofschakelaar en meterkasten in de kelder en het stopcontact zonder afdekplaat en het loshangende stopcontact met aanraakbare geleiders onder spanning) ingedeeld in categorie III. Het gaat om gebreken die een invloed hebben op alle woonentiteiten van het pand.

4.

Bij de controle werden _____ en _____ ter plaatse aangetroffen
_____ verklaarde kamer 2/1 sinds 1 april 2017 te huren voor 450 euro per maand. Sinds 21 februari 2018 zou er geen warm water en geen verwarming meer zijn en ook de keuken, douche en wc waren volgens hem niet in orde en in de kelder zou er al drie maanden lang stinkend water staan. Via de huurdersbond stuurde hij beklagde ook al een aanmaning, maar die reageerde niet en deed er niets aan _____ verklaarde al drie maanden gratis in het pand te wonen.

5.

Beklaagde werd uitgenodigd voor verhoor maar gaf daar in eerste instantie geen gevolg aan. Ook de overige bewoners van het pand die niet aanwezig waren bij de controle op 26 juni 2018 werden uitgenodigd voor verhoor maar gaven daar geen gevolg aan.

Uiteindelijk werd beklagde op 4 januari 2019 verhoord. Hij verklaarde sinds 6 december 2012 volle eigenaar te zijn van het pand. Hij verklaarde dat:

- kamer 1/1 sinds 1 juli 2016 werd bewoond door _____ voor een maandelijkse huurprijs van 465,00 euro. Hij woonde er op dat ogenblik nog;
- woning 1/2 werd bewoond door hemzelf en voordien, van 1 mei 2018 tot en met 1 september 2018, door _____, die een maandelijkse huurprijs van 495,00 euro betaalde;
- kamer 2/1 sinds 1 april 2017 werd bewoond door _____ voor een maandelijkse huurprijs van 450,00 euro. Hij woonde er op dat ogenblik nog.
- kamer 2/2 sinds februari of januari 2018 werd bewoond door _____ die twee maanden eerder verhuisde. _____ was een vriend van hem en woonde er gratis omdat hij geen papieren of woning had
- kamer 2/3 sinds 1 juli 2018 werd bewoond door _____ voor een maandelijkse huurprijs van 425,00 euro. Beklaagde wist op het ogenblik dat hij de huurovereenkomst sloot nog niet dat er enkele dagen eerder een controle had plaatsgevonden.

Beklaagde werd ook op de hoogte gebracht dat er een herstellvordering werd opgesteld en dat hij

de Wooninspecteur diende te verwittigen van zodra het herstel was uitgevoerd. Hij verklaarde de intentie te hebben om het pand weer om te vormen tot twee wooneenheden, die wel aan de normen voldoen. Hij verklaarde ook reeds heel wat werken te hebben uitgevoerd en verwachtte het herstel tegen de zomer van 2018 te hebben uitgevoerd.

6.

Na ontvangst van een melding van herstel op 29 september 2020 werd op 30 september 2020 door de Wooninspecteur een nieuwe controle uitgevoerd ter plaatse. Bij die controle bleek dat de indeling van het gebouw werd gewijzigd (naar een handelspand en twee wooneenheden). Het gebouw telde nog steeds 16 strafpunten. Wooneenheid 1/1 telde in totaal 68 strafpunten, wooneenheid 2/1 77 strafpunten. Beide wooneenheden waren bijgevolg nog steeds ongeschikt en onbewoonbaar.

7.

Een aantal gebreken die bij de controle op 26 juni 2018 werden vastgesteld, worden op heden ingedeeld als gebreken van categorie II of categorie III, zodat er ook volgens de nieuwe wetgeving sprake is van niet-conforme woningen, die niet verhuurd mochten worden. De inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen doet met andere woorden geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de lastens beklagde vastgestelde feiten.

De feiten van tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4 en 5, zoals geactualiseerd, zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten van de lokale politie en van de wooninspecteur (zoals onder meer weergegeven in de technische verslagen), de verklaring van beklagde zelf, de verklaring van en de aan het strafdossier gevoegde huurovereenkomst en de aan het strafdossier gevoegde foto's.

3. Straftoemeting

8

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en het strafrechtelijk verleden van beklagde

De feiten zijn ernstig en ontoelaatbaar. De verhuring van onbewoonbare panden houdt een ernstig risico in voor de veiligheid van de bewoners. Het getuigt van een normvervaging en een gebrek aan respect voor de levenskwaliteit van de bewoners van het pand.

Beklaagde heeft bovendien ook geen blanco strafregister meer. Hij liep al 6 veroordelingen op voor de politierechtbank en werd in 2008 en 2011 ook reeds correctioneel veroordeeld (telkens voor handel in verdovende middelen).

9.

Beklaagde verzocht bij monde van zijn raadsman in hoofdorde om hem een werkstraf op te leggen en alleszins een milde toepassing van de strafwet te maken, aangezien beklagde niet het profiel zou hebben van een huisjesmelker, aangezien hij een van de 'huurders' er zelfs gratis liet wonen.

Gelet op de aard van de feiten is de rechtbank van oordeel dat een werkstraf, zoals bepaald in het beschikking gedeelte van dit vonnis, een constructieve en gepaste straf uitmaakt die beklagde hopelijk de ernst van de feiten zal doen inzien en herhaling naar de toekomst toe zal voorkomen

Beklaagde dient wel te weten dat bij niet-uitvoering van de werkstraf, de vervangende geldboete verschuldigd is.

4. Verbeurdverklaring

10.

Het openbaar ministerie vraagt schriftelijk conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek tevens de (facultatieve) verbeurdverklaring van een bedrag van een bedrag van 15 935,00 euro (op basis van de huurprijzen van kamers 1/1 (465 euro), 1/2 (495 euro), 2/1 (450 euro) en 2/3 (425) gedurende de loop van de incriminatieperiode), ten aanzien van beklaagde.

Het staat vast dat beklaagde illegale vermogensvoordelen heeft genoten door het verhuren van woongelegenheden die daartoe niet geschikt waren. De berekening door het Openbaar Ministerie komt gegrond voor. De verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen dient uitgesproken te worden. Daar misdadig niet mag lonen, zou het maatschappelijk onverantwoord zijn dat beklaagde voordeel zou halen uit de litigieuze feiten. Beklaagde merkt ten onrechte op dat dat zou betekenen dat de huurders het pand dan gedurende maanden gratis zouden hebben bewoond, aangezien de verbeurdverklaarde gelden niet toekomen aan de huurders van het pand.

Er wordt bijgevolg een bedrag van 15.935,00 euro aan illegaal bekomen huurgelden verbeurd verklaard in hoofde van beklaagde conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek. Dit heeft niet tot gevolg dat er aan beklaagde een onredelijk zware straf zou worden opgelegd.

5. Herstelvordering

11.

De herstelmaatregelen van artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen, beogen als bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen bedoelde misdrijven teniet te doen en de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en de overbewoning te beëindigen.

De Wooninspecteur vordert *in casu* om beklaagden te veroordelen om aan het pand een andere bestemming te geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of de woning te slopen, nu er geen stedenbouwkundige vergunning aanwezig is voor de actuele staat van de woningen, en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro. Deze vordering verhindert niet dat de overtreder een omgevingsvergunning bekomt voor een woonfunctie, waardoor het beletsel om het herstel van alle gebreken te vragen wegvalt, in welk geval de overtreder de opgelegde herstelmaatregel kan uitvoeren door ervoor te zorgen dat het alsdan vergunde pand integraal voldoet aan de vereisten van conformiteit.

12.

De vordering van de Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest om te bevelen dat beklaagde aan het pand een andere bestemming moet geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of om het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen is intern en extern wettig en dient te worden toegekend. Op basis van de voorliggende stukken van het strafdossier kan niet met voldoende zekerheid worden uitgemaakt dat er intussen een einde werd gemaakt aan de

stedenbouwkundige inbreuk.

Indien er geen stedenbouwkundige inbreuk meer op het pand rust, dan kan ook de terugkeer naar de vergunde toestand als herstel worden aanvaard, voor zover de woongelegenheden dan voldoen aan de kwaliteitsnormen voorzien in de Vlaamse Codex Wonen.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 10 maanden na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis. De rechtbank koppelt de veroordeling tot herstel tevens aan een dwangsom. Het doel van de dwangsom, het sanctioneren van de uitvoering, kan alleen bereikt worden indien de dwangsom in verhouding staat tot het belang van de zaak, de financiële draagkracht van de veroordeelde en diens te verwachten weerstand. Urgentie speelt hierbij geen rol. De rechtbank bepaalt de dwangsom op 150,00 euro per dag vertraging, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

De Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest wordt conform artikel 3.47 van de Vlaamse Codex Wonen tevens gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien, op kosten van beklagde.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 6, 37quinquies, 65, 66 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van
Gewest,

De Wooninspecteur van het Vlaamse

Verleent akte aan De Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest van haar vrijwillige tussenkomst.

Actualiseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hierboven nader omschreven;

Op strafgebied

Ten aanzien van

Veroordeelt
vermengd :

voor de tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4, 5 – zoals geactualiseerd

tot een werkstraf van 80 uren

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een geldboete van 8000,00 EUR, zijnde 1000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 15.935,00 euro.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 282,08 EUR

Herstelvordering

Beveelt lastens beklagde

dat aan het onroerend goed gelegen te (kadastraal gekend als
een andere bestemming moet
gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen,

binnen een termijn van **tien maanden** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van **een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging** in het niet nakomen van het hiervoor bevolene, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend;

Machtigt de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de stad om ambtshalve tot uitvoering over te gaan, voor het geval het herstel niet binnen de opgelegde termijn zou zijn uitgevoerd

Machtigt de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de stad om de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de

opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard voor de beslagrechter.

Legt de kosten van herdaging begroot op 26,44 EUR ten laste van de Belgische Staat.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 26 april 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

· rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier